

[Hagen Hagensen.]

Den første del af mit spørgsmål går ud på at få den højtærede justitsminister til at udvirke, at der tilvejebringes mulighed for registrering af rettigheder over motorkøretøjer. I snart mange år har spørgsmålet herom været rejst bl. a. af motororganisationerne i bred enighed, men hidtil har det været uden positive resultater. Det udvalg, som den højtærede justitsminister i 1955 nedsatte til at gennemgå reglerne for underpantsetning af løsøre, tog med justitsministeriets tiltræden spørgsmålet om udformningen af en særlig registreringsordning for rettigheder over motorkøretøjer op, og i forbindelse med den udvalgsbetænkning, der kom i 1957, kom der da også et udkast til lov om registrering af rettigheder i motorregistrene. Udvalgets flertal fandt dog dengang — som det hedder i betænkningen — i hvert fald for tiden at måtte fraråde at gennemføre lovforslaget, væsentligt begrundet i praktiske vanskeligheder, medens mindretallet i udvalget tillægger de talrige henvendelser fra motororganisationerne så stor vægt, at det af hensyn til trykningen af omsætningen af motorkøretøjer tilrådede at gennemføre lovforslaget.

Jeg slutter mig til dette mindretal, idet jeg finder, at trængen til trykningen af omsætningen af motorkøretøjer i dag er langt større end dengang. Vor motorpark er meget stor og repræsenterer meget betydelige pengeverdier — hvor store kan vel næppe opgøres ganske nøje, men i forhold til fast ejendom, hvor retten kan registreres, er værdien af motorkøretøjer vel stadig stigende.

Nu er det vel således, at for motorkøretøjers vedkommende er mulighederne for at identificere disse langt større end for andet løsøre, og af den grund skulle det for så vidt være let at komme igennem med en ordning som den, spørgsmålet vedrører. Der kan ikke blive tale om udgifter for det offentlige, idet omkostningerne naturligvis kan og bør pålægges enten rettighedshavere eller rettighedsgivere. Hvorvidt det skal gøres på den ene eller den anden måde, skal jeg lade stå hen. Jeg ønsker blot, at mulighederne for en sådan ordning kommer til veje, således at det i forholdet til den godtroende erhverver ikke betyder tab af ret for ham.

Den anden del af mit spørgsmål hænger sammen med den første del. Det forekommer mig at være for let at afmelde og tilmelde et motorkøretøj. En angivelse af, at registreringsattesten er kommet bort, kan udvirke udstedelsen af en genpart deraf, og selv hvor bilimportørfirmaets autoriserede forhandlere bruges, kan bedragerier forekomme. Der bør indføres mere betryggende regler for afmelding, herunder at vilkåret for en sådan må være en skriftlig fuldmagt, hvori der kan opstilles betingelser for, hvad der foretages.

Alt i alt må jeg finde, at der begås så mange misligheder på dette område, at alt for mange borgere kommer ud for at lide tab, og at tiden derfor er inde til at handle på dette område. Praktiske besværligheder bør ikke hindre den betryggelse af bilhandelen, som vi vel alle må finde er ret og rimelig.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Den reelle baggrund for det af det ærede medlem stillede spørgsmål, forstår jeg meget vel; men det er jo rigtigt, som det ærede medlem sagde, at det i 1955 nedsatte udvalgs flertal ikke, i hvert fald for tiden, ville anbefale at gennemføre en egentlig registreringsordning. Til dette flertals opfattelse har justitsministeriet altså gennem årene sluttet sig, og jeg vil gerne begrunde hvorfor.

Forholdet er jo dette, at motorregistreringens formål er at varetage det offentliges interesser, dels færdselssikkerhedsmæssige, dels afgiftsmæssige. Hertil kommer så sikringen af, at køretøjerne er behørigt ansvarsforsikrede. En rettighedsregistrering vil være af en ganske anden art og stille væsentligt større krav til personalets kvalifikationer, herunder også krav om juridisk indsigt. Hertil kommer så, at antallet af rettigheder, navnlig ejendomsforbehold, er så betydeligt og registreringsproceduren så tidkrævende, at der, hvis en registreringsordning skal indføres, bliver tale om store krav om personaleforøgelse og lokaleudvidelse.

Til belysning heraf er det formentlig tilstrækkeligt blot at minde om, at der her i landet er registreret ca. 1 mill. køretøjer, af hvilke vel ca. 75 pct. er solgt med ejendomsforbehold, at der f.eks. i 1962 er foretaget ca. 450.000 tilmeldinger af motorkøretøjer.